

фінансових ринків, позитивна динаміка на українському страховому ринку збереглась [4, с. 265]. В сучасних умовах спостерігається зниження активності на ринку страхових послуг. До причин, які гальмують розвиток страхової діяльності та знижують її ефективність, відносимо наступні: нестабільність економічної ситуації; недосконалість законодавчої бази; низький рівень кваліфікації кадрів страхових компаній, довіри та платоспроможності населення; обмеженість привабливих для страховиків інвестиційних інструментів.

За результатами розгляду сутності страхового ринку, основних проблем його функціонування, в повній мірі можна стверджувати, що страховий ринок є надзвичайно складною багаторівневою системою, яку утворює низка взаємопов'язаних і взаємообумовлених підсистем. Досягнення стійкого розвитку страхового ринку потребує здійснення реалізації стратегії його розвитку згідно з визначеними етапами на період до 2021 року. Одночасно головними задачами розвитку страхування залишаються підвищення конкурентоспроможності, рівня інвестиційної привабливості страхових компаній, розвиток сучасної інфраструктури страхового ринку, створення єдиних баз даних страхових компаній. Пріоритетним є розвиток класичних видів довгострокового і накопичувального особистого страхування, вдосконалення правових і організаційних основ обов'язкового страхування.

Список використаних джерел

1. Огляд ринків фінансових послуг та підсумки діяльності небанківських установ за 2014 рік. – Режим доступу : <http://forinsurer.com/files/file00425.pdf>.
2. Осадець С.С. Страхування : Підручник / С.С. Осадець – К. : КНЕУ, 2012. – 599 с.
3. Вірбулевська О.В. Проблеми та перспективи розвитку страхового ринку регіонів України / О.В. Вірбулевська. – Режим доступу : [http://www.kdu.edu.ua/statti/2013-5-1\(40\)/143.pdf](http://www.kdu.edu.ua/statti/2013-5-1(40)/143.pdf).
4. Лой Ю.В. Страховий ринок та перспективи його розвитку. / Ю.В. Лой. – Режим доступу : http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Evu/2014_17-2/Loi.pdf

Скакун Анастасія Вікторівна,

студентка спеціальності 6.030508 “Фінанси і кредит” фінансово-економічного факультету Буковинського державного фінансово-економічного університету, м. Чернівці
Науковий керівник: к.е.н., доцент Белей С.І.

СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМИ ФІНАНСОВИМИ ІНСТИТУЦІЯМИ

Діяльність міжнародних фінансових організацій на сучасному етапі розвитку світової економіки набувають найбільш актуального значення. Фінансові організації відіграють важливу роль для країн, що розвиваються на шляху послаблення негативних тенденцій в розвитку їх національних економік. Саме вони, у процесі включення у світовий валютно-фінансовий простір усі групи країн, формують сталі і системні зв'язки між ними, які виходять за межі суто валютно-фінансових і розвиваються як економічні в цілому. На сьогоднішній день основна проблема полягає в тому, що роль окремих груп країн у цьому процесі визначається міжнародними фінансовими організаціями, оскільки вони перебирають на себе функції створення рамкових умов світового економічного порядку, зокрема валютного, акумулювання у світовому масштабі тимчасово вільних

валютних коштів і їх розподіл між країнами-позичальниками.

Україна, як країна з транзитивною економікою, є на сьогодні найбільш незахищеною від ринкової кон'юнктури яка склалася під тиском не лише економічних факторів, а й від політичних питань кінця 2013 та початку 2014 року. Значний економічний потенціал країни на сьогодні частково реалізується саме за допомогою тісної співпраці з міжнародними фінансовими організаціями в багатьох напрямках. Виходячи з вищезазначеного, актуальним є дослідження особливостей відносин України з даними організаціями з огляду на сучасну ситуацію в світовій економіці та аналіз перспектив побудови оптимального сценарію співпраці в майбутньому [1, с. 245].

Після двох років «паузи» у відносинах з Україною 30 квітня 2014 р. Рада директорів МВФ затвердила нову спільну програму «стенд-бай» на наступні 2 роки у сумі 17,1 млрд. дол. США, з яких у 2014 р. отримано два транші – 7 травня у розмірі 3,2 млрд. дол. США та 4 вересня у розмірі 1,4 млрд. дол. США. Програма МВФ для України розроблена з метою забезпечення підтримки плану економічних реформ Уряду України, ефективна реалізація якого сприятиме відновленню макроекономічної та фінансової стабільності в державі, здійсненню структурної модернізації національної економіки, а також створенню надійного підґрунтя для подальшого економічного зростання [2].

Серед міжнародних кредитно-фінансових організацій Світовий банк є другим, після МВФ, кредитором України. Портфель проектів України зі Світовим банком спрямовано на підтримку ключових напрямів економічних реформ, а саме: структурну перебудову базових галузей економіки, реформування фінансового та банківського секторів, охорону навколишнього природного середовища. Крім цього, кошти Світового банку спрямовуються на фінансування інвестиційних проектів в електроенергетиці, житловому та комунальному господарстві, соціальному секторі. У 2014 р. портфель СБ в Україні поповнився новими інвестиційними проектами в сфері розвитку транспортної, муніципальної та енергетичної інфраструктури завдяки укладенню низки угод про позику між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку на загальну суму більше 3 млрд. дол. США [3, с. 163]. На сьогодні портфель проектів Міжнародного банку реконструкції та розвитку складається з 15 інвестиційних та 2 системних проектів на загальну суму близько 3,3 млрд. дол. США, з яких 12 інвестиційних проектів на суму 1,72 млрд. дол. США перебувають на стадії реалізації, а 3 інвестиційні проекти на суму 0,76 млрд. дол. США та 2 системні проекти на суму 0,85 млрд. дол. США перебувають на стадії підготовки. Станом на кінець 2014 року завершено реалізацію сімох спільних з ЄБРР проектів в державному секторі економіки України, суми позик ЄБРР в яких складають 121,88 млн. дол. США та 400,75 млн. євро відповідно. На стадії реалізації знаходиться п'ять проектів ЄБРР в державному секторі економіки України на загальну суму 2070 млн. євро, з них сума позик ЄБРР складає 1905 млн. євро, на стадії підготовки та ініціювання знаходиться ще 6 проектів, опрацьовується 7 нових проектів. Крім того, Банк збільшив обсяги фінансування у приватному секторі. ЄБРР є адміністратором Чорнобильського фонду «Укриття» та Рахунку ядерної безпеки, з яких фінансується будівництво нового безпечного конфайнменту та сховища відпрацьованого ядерного палива [2].

Дослідження проблеми ролі та місця міжнародних фінансових організацій в глобалізаційному розвитку дозволяє зробити висновки, що сучасний етап в еволюційному розвитку світової економіки характеризується посиленням дії тенденції до глобалізації. Проблеми взаємин з міжнародними фінансовими організаціями є вкрай важливими для

сучасного етапу економічного і політичного розвитку держави. Досвід різних країн світу підтверджує об'єктивність того, що використання тих додаткових можливостей розвитку, які потенційно можуть надати зовнішні джерела фінансування, є помітним фактором поступального руху вперед, особливо в умовах трансформаційного розвитку.

Список використаних джерел

1. Рогач О.І. Класифікація міжнародних фінансових організацій. Міжнародні фінанси: Підручник // навч. посібник– К.: Либідь, 2012. – 784 с
2. Співробітництво з міжнародними фінансовими організаціями. Урядовий портал органів виконавчої влади України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=24482
3. Юхимчук В. М. Розвиток відносин України та МБРР. Міжнародні відносини і туризм: сучасність та ретроспектива. Публікація 2013 р. С. 162-165.

Слюсаренко Олег Миколайович,

студент спеціальності 8.03060101 «Менеджмент організацій і адміністрування (за видами економічної діяльності)»

економічного факультету Подільського державного

аграрно-технічного університету,

м. Кам'янець-Подільський

Науковий керівник – к.е.н., доцент Славіна Н.А.

КОНТРОЛІНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Досвід сучасних підприємств показує, що наявність налагодженої і успішно функціонуючої системи контролінгу є важливим чинником комерційного успіху господарюючого суб'єкта. Концепції контролінгу ґрунтуються на розумінні підприємства як системи, яка знаходиться в процесі постійного реагування на внутрішні і зовнішні зміни. Це вимагає широких горизонтальних зв'язків між великою кількістю вузько спеціалізованих сфер управління, характерних для сучасного підприємства. Виникає необхідність інтеграції усіх управлінських функцій організації при їх якісному оновленні, виділенні з них координаційної надбудови - підсистеми контролінгу. Використання методів і інструментів контролінгу дозволяє перевести управління підприємством на новий рівень за рахунок інтеграції, координації і фокусування діяльності служб і підрозділів підприємства на поставлених цілях [1, с.54].

Однією з головних причин виникнення і впровадження сучасних принципів розробки і ухвалення управлінських рішень на основі концепції контролінгу стала необхідність в системній інтеграції різних аспектів управління бізнес-процесами в організаційній системі. Контролінг забезпечує методичну і інструментальну базу для підтримки основних функцій менеджменту: планування, контролю, обліку і аналізу, а також оцінки ситуації для ухвалення управлінських рішень.

Контролінг – це комплексна система управління організацією, спрямована на координацію взаємодії систем менеджменту і контролю їх ефективності [4, с.354]. Контролінг може забезпечувати інформаційно-аналітичну підтримку процесів ухвалення рішень при управлінні організацією (підприємством, корпорацією, органом державної влади) і може бути частиною що прописує ухвалення певних рішень у рамках певних